

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Piotr Gryśka

Nr DKKO: C-5079/13 zat. ....

Warszawa, dnia 08 lutego 2013 r.

RCL.DPA.520-9/13
Dot. P-958/13/MK

Pan

Płk Dariusz Łuczak

p.o. Szefa

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego ✓

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 stycznia 2013 r., przy którym został przekazany projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów stanowisk w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na których występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, a także innych stanowisk, na których przysługuje prawo do płatnego urlopu dodatkowego, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby, Rządowe Centrum Legislacji informuje, że zgłasza następujące uwagi do przedłożonego projektu:

1. Należy zauważyć, że upoważnienie do wydania projektowanego rozporządzenia nie zawiera wytycznych co do treści aktu, co powoduje, że nie spełnia wymogów konstytucyjnych określonych w art. 92 ust. 1 zd. 2 Konstytucji RP i powinno zostać uzupełnione przy najbliższej nowelizacji ustawy. Ponadto zakres upoważnienia projektowanego aktu dotyczący kwestii warunkujących przyznawanie uprawnienia do płatnego urlopu dodatkowego wykracza poza zakres uregulowany w ustawie. Przepis art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu stanowi, że „funkcjonariuszowi, który pełni służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby, może być przyznany płatny urlop dodatkowy w wymiarze

do 11 dni roboczych rocznie”. Z kolei przepis art. 97 ust. 4 tej ustawy zawiera upoważnienie dla Prezesa Rady Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów stanowisk, na których występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, rodzajów stanowisk, gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby **oraz rodzajów innych stanowisk, na których przysługuje prawo do tego urlopu dodatkowego**. W świetle powyższego uprawnienie do otrzymywania płatnego urlopu dodatkowego z tytułu zajmowania innych stanowisk, niż stanowiska, na których występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia albo uzasadnione szczególnymi właściwościami służby nie znajduje odzwierciedlenia w przepisie materialnym art. 97 ust. 1, do którego odsyła przepis upoważniający. W konsekwencji proponuje się, przy najbliższej nowelizacji ustawy, przepisy regulujące kwestie prawa do płatnego urlopu dodatkowego skorelować ze sobą.

2. Zastrzeżenia budzi sposób wykonania upoważnienia stanowiącego podstawę do wydania projektowanego aktu. Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu rozporządzenie ma określać „**rodzaje stanowisk**, na których występują warunki szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, a także rodzaje innych stanowisk, na których przysługuje prawo do urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby”. Tymczasem projektodawca zamiast określić rodzaje tych stanowisk wskazał czynności, za wykonywanie których przysługuje dodatek. Nie wydaje się to słuszne bowiem czynności te mogą być przypisane do wielu różnych stanowisk, co w połączeniu z brakiem wytycznych do upoważnienia oraz z otwartym katalogiem tych stanowisk (użycie w § 1 sformułowania „w szczególności”) powoduje brak kryteriów przyznawania urlopu dodatkowego, a w konsekwencji dużą dowolność i pełną uznaniowość w realizacji tego uprawnienia. W konsekwencji proponuje się określenie zamkniętego katalogu rodzaju stanowisk.
3. Proponowany przepis § 2 projektu rozporządzenia budzi zastrzeżenia ze względu na jego informacyjny charakter. Ponadto żaden z przywołanych tam przepisów nie realizuje treści upoważnienia do wydania projektowanego rozporządzenia. Wskazany w § 2 pkt 1 projektu przepis art. 97 ust. 1 i 3 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu stanowi podstawę materialną kształtującą prawo do urlopu dodatkowego. W tej sytuacji brak jest

uzasadnienia do wprowadzania w akcie wykonawczym przepisu informacyjnego o obowiązku stosowania postanowień tejże ustawy. Przywołane w § 2 pkt 2 projektowanego aktu rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie urlopów w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz.U. Nr 110, poz. 643) reguluje tryb przyznawania urlopów, w tym urlopu dodatkowego, co powoduje, że również w tym przypadku mamy do czynienia z przepisem informacyjnym. Z kolei powołanie się w § 2 w pkt 3 projektu na rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie warunków bezpieczeństwa i higieny służby oraz zakresu stosowania przepisów działu dziesiątego Kodeksu pracy w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz.U. Nr 160, poz. 1560 oraz z 2011 r. Nr 103, poz. 593), które, jak to wynika z treści uzasadnienia do projektu rozporządzenia, jest obecnie stosowane „posiłkowo” zamiast projektowanego rozporządzenia - jest niedopuszczalne, bowiem prowadzi do usankcjonowania rozwiązań „zastępczych”, które powstały na skutek braku realizacji upoważnienia z art. 97 ust. 4 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Wobec powyższego i w związku z brakiem wyjaśnienia potrzeby zamieszczenia tego przepisu proponuje się go skreślić. Do rozważenia pozostaje kwestia ewentualnej regulacji przejściowej w stosunku do osób, których sytuacja prawna, po wejściu w życie rozporządzenia, uległaby pogorszeniu.

4. Wskazany w projektowanym przepisie § 3 projektu termin wejścia w życie nie uwzględnia wymogów określonych w art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych i nie jest niczym uzasadniony. Natychmiastowe wejście w życie aktu powinno być podyktowane ważnym interesem państwa i uwzględniać zasady demokratycznego państwa prawnego. Natomiast podany w uzasadnieniu do projektu rozporządzenia powód natychmiastowego wejścia w życie związany z faktem niewykonania upoważnienia do ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu nie jest wystarczającym argumentem przemawiającym za takim określeniem terminu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Należy przy tym nadmienić, że prace nad projektowaną regulacją trwają od marca 2009 roku. W tej sytuacji proponuje się określić termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia zgodnie z postanowieniami art. 4 ustawy

o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych tj. z 14-dniowym vacatio legis.

5. Na dalszym etapie prac legislacyjnych do projektu należy dołączyć aktualną informację dotyczącą stanowiska Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do OSR nowego projektu rozporządzenia – stosownie do postanowień § 11 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

2 powołaniem,
Piotr Guma

Agencji Rozpięczenia Wewnętrznego

hanonny Pavia Linette